

Alin Ozinian: ABD'nin Ermeni Soykırımı tasarısını okuyamayan 'Talatlar'

Posted on 04/11/2019

Kaderin cilvesine bakın, ABD Temsilciler Meclisi 29 Ekim günü, 405 evet 11 hayır oyuyla neredeyse konsensüs denebilecek ezici bir çoğunlukla Ermeni Soykırımı'nı tanıma ve anma kararı aldı. ABD'den bir çok kişi ile konuştum, bu tarihin özellikle seçilip seçilmediğini anlamaya çalıştım. Hepsi tesadüf dedi.

Kainatta tesadüfe tesadüf edilmemiş olduğuna inananlardan olarak, Ermeni Soykırımı ve soykırımın inkarı üzerine kurulu bir Cumhuriyet'in kaçınılmaz alın yazısı gibi geliyor bu yaşananlar.

Öncelikle belirtmekte yarar var, bu verilen karar beklenmeyen ve olağanüstü bir anlam taşımakla beraber yeni gündeme gelmiş değil. Yıllardır, özellikle son 20 yıldır konuşulan, alt komisyonlardan geçtiği halde, bir çok kez oylanmasına ramak kalmışken farklı nedenler ve baskılar ile geri çekilen bir tasarı.

Önceki başkanlar, ABD'nin çıkarlarını ortaya atarak, işin içine Dışişleri ve Savunma Bakanlığı'nı da katarak, Temsilciler Meclisi'nin bu oylamayı yapması bir kaç kez durduruldu. Ama bu sefer durum değişti, tasarı hızla, ABD'nin son dönemde neredeyse hiç bir konuda anlaşamayan iki partisinin gündemine geldi. Trump'ın azil sürecinin tartışıldığı bu ortamda bile Cumhuriyetçiler de Demokratlar kadar bu kararın onaylanmasını istediler.

Bu karar yasal bir nitelik taşımıyor. Resmi kararda yazdığı gibi Temsilciler Meclis'inin ABD'nin Ermeni Soykırımı konusunda geliştirdiği siyasetin sınırlarını çizen bir kanaat bütünü.

Kararın Senato'dan geçip geçmeyeceği ve Trump'ın bunu veto edip edemeyeceği konularında büyük bir kafa karışıklığı yaşanmakta. Öncelikle Ermeni Soykırımı'nı tanıyan bu tasarı ABD'de "Stand-alone resolution" adı verilen, Senato'nun onayını almak zorunda olmadan resmileşebilen bir tasarı.

Kısaca bu onay dışında yeni, ikinci bir Senato onayına ihtiyaç yok. Diğer taraftan, Teksas Senatörü Ted Cruz ve New Jersey Senatörü Bob Menendez, çok kısa süre içerisinde benzer yeni bir tasarıyı Senato'ya da götüreceklerini söylüyorlar. Ancak bu gerçekleştiği takdirde, yeni tasarinın mutlaka başkan tarafından da onaylanması gerekecek.

Kısaca, Temsilciler Meclisi'nin bu kararı ABD'nin devlet politikasını ve ileride konu ile ilgili yapılması gerekenleri oldukça net açıkladığından dolayı çok önemli.

"Bu karar bizi bağlamaz, yok hükmündedir" çıkışları kimseyi yanıltmasın, alınan karar önemsiz olsaydı Türkiye yıllarca bu tasarinın onaylanmaması için milyon dolarlar akıtmazdı. Ayrıca Batı'ya "Biz Ermenistan ile ilişkilerimizi geliştiriyoruz - bakınız Futbol Diplomasisi, bu tasarı onaylanırsa diyalog biter" mesajı verip Ermeniler ile "uzatmalı bir ilişki" yaşamazdı.

Kaldı ki "Bu tanıma siyasidir" serzenişleri de yersiz. Tasarı tabi ki siyasi, aynı Ermeni Soykırımı'nın ve tüm Cumhuriyet tarihi boyunca yapılan soykırım reddinin siyasi olduğu gibi.

Tasarıya dönelim, bu tasarinın bir başka özelliği ise içerik olarak kendisinden önceki örneğin 1984'de yine ABD Temsilciler meclisi tarafından onaylanan Ermeni Soykırımı konulu tasarıdan oldukça farklı olması.

Bu tasarı kabul metninde 1915'de ABD Osmanlı Büyükelçisi olan Morgenthau'ya ve kendisinin ülkesine sağladığı diplomatik istihbarata önemli vurgular var. Tasarı metni,

Başkan Woodrow Wilson'un teşviki ve kongre kararı ile kurulan Near East Relief 'ın (Yakın Doğu Yardım Kuruluşu) 1915-1930 yılları arasında 2.500.000.000 \$'ın üzerinde bağış toplaması ve Senato'nun bu katliamları kınayan kararları kabul ettiği bir kez daha gözler önüne sürüyor, Raphael Lemkin'in 1944'te "soykırım" terimini ilk kez kullandığı ve Ermeni vakasını 20. yüzyılda gerçekleşen kesin bir soykırım örneği olduğunun altını çiziyor.

Tasarı, Adolf Hitler'in 1939'da ordu komutanlarına sebepsiz yere Polonya'ya saldırmaları emrini verirken, "Bugün kim Ermenilerin imhasından bahsediyor ki?" diyerek itirazları reddetmesini ve Holokost için zemin hazırlanan sözleri hatırlatıyor, ABD'nin Ermeni Soykırımı'nı resmi olarak ilk kez 28 Mayıs 1951'de, hükümetinin Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi'ni Uluslararası Adalet Divanı'na gönderdiği yazılı açıklama ile tanıdığını gösteriyor.

Bu kronolojik "Soykırımın hep farkındaydık, mücadele ettik, yardım ettik, kabul ettik" açıklamalarının ardından, tasarının sonunda ileriye yönelik uygulamalar da özetleniyor. Buna göre Temsilciler Meclis'i ABD'nin;

- 1- Ermeni Soykırımı'nı resmi olarak tanıdığını ve hatırlama yoluyla anacağını,
- 2- ABD Hükümeti'nin Ermeni Soykırımı'nı ya da herhangi bir soykırımı inkar etmesi ile ilgili girişimleri, katılımlarını kesinlikle reddedeceğini ve
- 3- ABD'nin Ermeni Soykırımı gerçeğinin anlaşılması ve "Ermeni Soykırımı'nın insanlığa karşı işlenen modern suçlarla ilgisi" ile bağlantılı olarak eğitimi ve toplumsal bilinci teşvik edeceğini söylüyor.

ABD'nin Türkiye'ye bir ders hatta ceza vermek istemesi düşüncesi doğru. 405 temsilcinin bu cezayı can-ı gönülden desteklemesinin sebebi ise hiç kuşkusuz Türkiye'nin "terörle mücadele" adı altında Kürtlere uyguladığı politika. Batı Türkiye'ye "Artık yeter, madem

ikincisine kalkışıyorsun, o zaman birincisini hatırlatalım, belki biraz durulursun” diyor.

Ermenistan hükümeti ise kararı büyük coşku ile karşılayarak bir anlamda “Soykırımın kabulü sadece Diasporanın derdi değildir, bizim de devlet politikamızdır” diyor.

Diaspora hiç olmadığı kadar memnun, mutlu, kendine güvenli bu günlerde, bu kararın uluslararası krizler sonucunda şekillendiğini kabullenerek, uzun yıllar çalışmasının, emeğini meyvesini topluyor. “Başardık, katledilen ailemizin ruhları artık huzur bulacak” diyerek büyük bir manevi tatmin yaşıyor.

Türkiye’nin ne yaptığını hepimiz biliyoruz. Yine inkar ediyor. Bazen kafası karışıyor, “Hak ettiler ki yaptık” diyor, diğer gün sinirleniyor “Bir daha olsa yine yaparız” diyor. Hemen hemen her siyasi kanat geçmişle her ne kadar kavgalı olsa da tarihini soru işaret altına alamıyor.

Konu Ermeni olunca tüm ülke bir anda koca bir “İttihat ve Terakki” cemiyetine dönüşüyor. ABD devam ederse, oğlumuz, kızımıza, evde kim varsa Talat adını koyarız diye dünya “tehdit” ediliyor.

Sadece Ermeni konusunda değil, Türkiye’nin tüm iç ve dış politikası hakkındaki gerçeklere, AKP ve muhalefet ele ele perde çekiyorlar. Halkın büyük kısmı ise o perdenin gerisinde ne olduğu ile ilgilenmiyor.

Milliyetçilik ve din birer afyon değil artık; yalanlar ve iftiralarla harmanlanarak balyoz gibi iniyor insanların kafasına. Seviyorlar insanlar kafalarına inen bu darbeleri, tarif edilemeyen bir zevk alıyor, müptelası oluyorlar.

Bugün Türkiye geçmişte benzerini yaşamadığı bir sınav veriyor, gerçekler ile olan kopukluğu dünya ile arasındaki uçurumu her saniye daha da büyütüyor. Olup biteni idrak

edemiyor, anlamadıkça daha da hırçınlaşıyor, hırçınlaştıkça daha yalnızlaşıyor.

Bataklıkta hareket eden ama neye battığının farkında olmayan bir canlı gibi, yaptığı her hareketle daha da kötüleşiyor durumu. Ülkeyi bu bataklıktan çıkarmak için birleri el vermeli, oysa Türkiye muhalefeti kendilerini de içine çeken bataklığı görmezden geliyor.

Türkiye, el ele, coşkuyla, dünyaya meydan okuyarak boğuluyor.

Kaynak: ahvalnews